

In memoriam

IVAN TREBER, dipl. ing. el.

(1949.-2002.)

Nedavno je iznenada iz naše sredine otišao Ivan Treber, dipl. ing. el., ugledan i vrijedan stručnjak, ratni predsjednik Izvršnog vijeća Skupštine općine i predsjednik Kriznog štaba općine Vinkovci, veliki prijatelj i suradnik građevinara te prije svega drag i srdačan čovjek kojega su svi rado i sa zadovoljstvom susretali. Otišao je u trenutku kada su od njega mnogi najviše očekivali i u stručnom i u društvenom radu.

Ivan Treber se rodio 27. lipnja 1949. u Virovitici. Stanovnik Vinkovaca, gdje je proveo cijeli svoj radni vijek, postao je 1964. U Vinkovcima je završio i gimnaziju, gdje se vratio nakon diplomiranja na zagrebačkom Elektrotehničkom fakultetu. Od 1973. radio je u srednjoj školi *Ruđer Bošković* kao nastavnik za stručne elektrotehničke predmete te za matematiku i fiziku. Od 1978. radi u građevinskom poduzeću *Graditelj* na poslovima projektiranja i stručnog nadzora. U 1988. postao je tajnik ondašnjeg SIZ-a potrošača električne energije za područja općina Vinkovci i Županja.

U svibnju 1990. imenovan je za predsjednika Izvršnog vijeća općine Vinkovci i potom je za rata obnašao dužnost predsjednika Kriznog štaba općine Vinkovci. Dao je velik doprinos uspješnoj obrani ovog grada koji je u to vrijeme dobio naziv "Vrata Hrvatske". Mnogi koji su tada navraćali u ovaj ranjeni ali nepokoreni grad zapamtili su srdačnog i ljubaznog predsjednika uvijek spremnog da svakoga sasluša i da za svakoga nađe i vremena i razumijevanja.

Nakon zaključivanja primirja i prestanka neposredne ratne opasnosti još je neko vrijeme radio u gradskim i županijskim službama. Od sredine 1993. do kraja 1994. radio je u tvrtki *Boneb* kao voditelj inženjeringa. Potom nakratko prelazi u Hrvatsku elektroprivredu u kojoj radi na izgradnji, uhođavanju i rukovođenju dizelske elektrane u Vinkovcima.

Početkom svibnja 1995. prelazi na mjesto pročelnika Upravnog odjela za obnovu Vukovarsko-srijemske županije. U Ministarstvo razvitka i obnove prešao je 1. srpnja 1997. Jedan je od osnivača Centra za razvitak i obnovu Podunavlja gdje je radio kao zamjenik ravnatelja. Ujedno je bio i predsjednik Komisije za popis i procjenu ratnih šteta za Vukovarsko-srijemsku županiju.

Na kraju je od 1. lipnja 1998. radio je kao pročelnik Upravnog odjela za gospodarstvo grada Vinkovaca, a na toj ga je dužnosti i zatekla smrt. Ujedno je bio predsjednik Vatrogasne zajednice Vukovarsko-srijemske županije.

Stručni rad ing. Ivana Trebera vrlo je bogat. Spomenuto je da je radio kao voditelj inženjeringa u *Bonebu* te voditelj energetskog postrojenja u HEP-u, a deset godina bio je odgovorni projektant u vinkovačkom *Graditelju*, te uključen u projektiranje i nadzor više od 400 građevina različitih namjena. Sudjelovao je u projektiranju industrijske zone IGP *Graditelj* u Vinkovcima, svinjogojskog rasplodnog centra Andrijaševci, kargo ter

minala u osječkoj zračnoj luci Klisa, farmi muznih krava Soljani, kudeljare Viškovci, hale za netkani tekstil *Vuteksa* u Vukovaru, dogradnji Opće bolnice Vinkovci, srednjoškolskom centru *Ruđer Bošković* u Vinkovcima, osnovnim školama *A. G. Matoš* i *Vladimir Nazor* u Vinkovcima, društvenim domovima u Slakovcima i Nuštru, cetrima mjesnih zajednica u Nuštru i Đeletovcima, prodajnom centru *Čvor* u Vinkovcima, proizvodnoj hali *Vibrobeta* na hotelu *Termia* u Bizovačkim toplicama za koje je izradio idejni projekt i nadzirao izvedbu.

Ujedno je radio na projektiranju energetskih objekata (zračnom dalekovodu 10/20 kV, trafostanicama 10/0,4 kV, uređajima za kompenzaciju jalove energije), objektima javne rasvjete te stambenim zgradama u Vinkovcima.

Još dok je radio u *Graditelju*, 1978. postao je članom DAGIT-a Vinkovci. U veljači 1998. postao je član Predsjedništva DAGIT-a u čijem je radu izuzetno marljivo sudjelovao. U veljači 2002. postao je predsjednikom Nadzornog odbora. Bio je aktivan sudionik, ali i organizator mnogih stručnih predavanja za članove Društva iz mnogih područja građevinarstva. Osobno je zaslužan, kao tadašnji predsjednik Izvršnog vijeća općine Vinkovci, da je u proljeće 1990. DAGIT dobio na uporabu svoje prve društvene prostorije – sadašnji Dom DAGIT-a.

U Društvu je bio izuzetno cijenjen i voljen zbog korektnog odnosa i vedrog duha, a dao je golem doprinos njegovu radu. Vinkovački DAGIT je svoji radom višestruko zadužio i to mu nikada neće biti zaboravljeno. Ostat će svim članovima DAGIT-a u trajnoj uspomeni kao izuzetan kolega i prijatelj. Jednako tako ostat će u trajnom pamćenju svih građana Vinkovaca i Županije vukovarsko-srijemske te svih građana Hrvatske koji su imali sreću družiti se s njim ili ga samo poznavati.

B. N.